

ere saa temmelig uberettigede eller i alt Fald uafhjælpeelige.

Hvad Handelen angaar, er der nævnt adskilligere flere Klager, men jeg tror dog, at vi kunne komme nogenlunde let over dem. Der klages først over, at Aktieselskaber og næringsdrivende, der have Bopæl uden for Købstaden, paaføre de egentlige købstadnæringsdrivende en ubillig Konkurrence. Aktieselskaberne bør beskattes af deres Virksomhed i Købstaden, og de uden for boende bør naturligvis ogsaa betale en passende Næringskat. Deri er jeg fuldstændig enig, og derom ere vi vistnok alle sammen enige, at der er noget uretfærdigt og unaturligt i, at store Aktieselskaber eller udenbys boende næringsdrivende kunne have store Virksomheder i en Kommune uden at betale en eneste Øre i Skat. Men det har ikke noget at gøre med Næringsloven; det er et rent Skatte-spørgsmaal, som vi have beskæftiget os med saa mange Gange. Saa vidt jeg ved, foreligger der for det andet Ting et Forslag herom, og det eneste forunderlige er, at vi ikke for længst have kunnet blive enige om, hvorledes man skal komme ud over denne Uretfærdighed. Lad os haabe, at det sker i denne Samling, eller i alt Fald i den næste. — Der klages dernæst over Forbrugsforeningerne. Ja, den Ting forekommer mig ogsaa at være temmelig simpel. Vi ere alle enige om, at Forbrugsforeningerne ikke skulle have Lov til at drive Handel, men indskrænkes til at foretage en Uddeling af de indkøbte Varer til deres Medlemmer. Spørgsmaalet er kun, hvorledes man skal ordne det, saaledes at der ikke sker Misbrug, og saaledes at de ikke knibe ud og i Virkeligheden komme til at drive Handel, og det, tror jeg ikke, er videre vanskeligt, det kunne vi vel ogsaa let blive enige om. Men naar man i § 8 mener, at kunne tage som Kriterium, hvad der benævnes „aaben Bod“, mener jeg, man er inde paa en gal Vej. En Forbrugsforening maa dog have et Uddelingssted, et Sted, hvor dens Varer ere oplagte, hvor dens Bestyrer eller Uddeler og hans Medhjælper kunne bevæge sig, hvor Kunderne kunne se paa Varerne, og dette Sted, man kan jo kalde det Butik eller Uddelingssted, kan dog ikke være aflaaaset, man maa dog have Lov til at have en aaben Dør. Vi sige dernæst, at Uddelingsstedet maa kunne være aabent til en vis Tid af Døgnet, men man kan jo holde det aabent fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften; med hvad Grund skal man overhovedet kunne paabyde, at det kun maa være aabent

2 Timer om Dagen og ikke 12? Dette Kriterium er derfor umuligt, ad den Vej kommer man ikke frem. Politiet paa Landet maa kunne øve en Kontrol, uden at man griber til slige Midler.

Der klages ogsaa over Omløben med Varer, og der kunne vi vel ogsaa temmelig hurtig blive enige om, at al anden Omløben end med Næringsmidler til dagligt Brug og daglige Nødvendighedsartikler bør forhindres. Jeg vil dog gerne lægge et godt Ord ind for en saadan Industri som den i Hammerum Herred; hvor der i en Landkreds findes en Industri, der har et vist Hævd paa at kunne sætte sig i direkte Forbindelse med Kunderne hele Landet over, den skal man nødvendigvis slaa ned eller genere, men ogsaa derom kunne vi jo let blive enige. — Det samme gælder ogsaa disse Auktioner, som der har været saa megen Tale om. Reglen i § 19 er vistnok fortrinlig. Alt det kunne vi, som sagt, nok blive enige om, men hvis man tror, at man ved disse 4 Punkter kan bringe den handlende, som sidder daarligt i det og er ved at gaa fallit, fordi han har begyndt sin Forretning uden Driftskapital og derfor har maattet betale sin Kredit i dyre Domme, og maattet sælge sine Varer til daarlige Priser, fordi han ikke har kunnet holde paa dem, til ikke at gaa fallit, turde det være, at man tager storligen fejl. Jeg erkender, at der er enkelte gode Bestemmelser i Lovforslaget, men det er ikke ret mange. Jeg havde næsten Lyst til at sige, at den Bestemmelse, der findes i Forslagets sidste Paragraf, at Loven ikke gælder for Færøerne, med den lille Ændring, at den heller ikke gælder for Kongeriget Danmark, vilde være en ganske udmærket Bestemmelse. Det er nu mere en spøgefuld Bemærkning; jeg erkender, som sagt, at der maaske nok er adskillige Paragraffer, vi kunne blive enige om, men naar man vil karakterisere Forslaget i dets Helhed, tror jeg ikke, at det ærede Medlem for 6te Kreds har Ret, naar han forlangte, at vi skulde indrømme ham, at Forfatterne af dette Lovforslag, altsaa navnlig den Kommission, hvoraf han har været et fremragende Medlem, har holdt sig inden for den Frisindets Ramme, jeg tror han udtrykte sig saaledes, har fulgt de Friheds Grundsaetninger, der laa til Grund for Loven af 1857. Deri tror jeg virkelig, at det ærede Medlem tager storligen fejl. Nej, som det ogsaa blev paapeget i Gaar af det ærede Medlem for Aalborg (Berthelsen), det er Indførelse af ny Tvang, der karak-